

Posudek oponenta bakalářské práce

Název: Katalánské separatistické tendence v diskurzivní perspektivě

Autorka: Anna Marie Nešpůrková

Tématem předkládané bakalářské práce je katalánský separatismus. S ohledem na nedávné události, které ohrozily integritu Španělska a výrazně polarizovaly nejen španělské ale rovněž evropské politické dění, jako například vyhlášení katalánské nezávislosti či odsouzení katalánských lídrů za organizování referenda o nezávislosti, je třeba konstatovat, že téma je povýtce relevantní a zaslouží si bližšího zkoumání. V tomto ohledu je třeba ocenit především autorkou zvolenou perspektivu na danou problematiku, totiž zaměřit se na diskurzivní rovinu sporu, neboť ta umožňuje odhalit motivace klíčových aktérů, jež formovaly jejich konkrétní politická rozhodnutí a opatření a také odhalit případný prostor pro řešení daného problému. Konkrétním cílem autorky poté bylo prozkoumat, jak politické elity z obou táborů (tedy představitelů centrální a katalánské vlády) rámuji danou problematiku, jak probíhala jejich vzájemná interakce a zda došlo k proměnám v diskurzu daných představitelů.

Pokud jde o první cíl, tedy samotný charakter rámování, autorka vhodně volí koncept rámování od Snowa a Benforda, přičemž v teoretické části také představuje další důležité pojmy s tématem související, jako např. separatismus, nacionalismus apod. Rovněž je zde kvalitně popsán proces sběru dat a sestavování korpusu, přičemž autorka neopomněla zdůvodnit svůj hlavní zdroj, resp. twitterové účty politických představitelů, pomocí řady relevantních výzkumů zabývajících se rolí sociálních sítí v politických procesech. V případě druhého a třetího cíle však teoretická opora již poněkud pokulhává. Zvolené teoretické perspektivy jednoduše neumožnily autorce zkoumat dané rámce ve vzájemné interakci. V tomto ohledu bych doporučila koncepty typu rerámování, kontrarétoriky či tzv. framing wars, jež mají ambici zachytit dynamiku procesu rámování v čase a mezi soupeřícími aktéry, v textu však o nich není ani zmínka. Tento nedostatek se následně promítá do samotné analýzy, kdy interakce rámců není analyzována vůbec a proměny rámců v čase jen velmi okrajově. Navíc samotná analýza rámování je spíše než analýzou pouhým převyprávěním obsahu předkládaných rámců bez snahy o interpretaci významu sdělení s ohledem na politický a kulturní kontext. Autorka vesměs ponechává přímé citace aktérů bez hlubších komentářů a spíše se zaměřuje na chronologický popis událostí, ačkoliv alespoň na závěr každé podkapitoly se setkáváme se stručným shrnutím hlavních sdělení. Také zařazení jednotlivých rámců do konkrétních kategorií rámců (diagnostické, prognostické a motivační)

se jeví v podání autorky arbitrárně, neboť zde chybí jakákoliv argumentace či zdůvodnění onoho zařazení. Tak například není jasné, jak poděkování policistům ze strany předsedů centrální vlády zapadá do motivační kategorie apod. Také se mi jeví jako zbytečné zařazování tzv. mraků slov do analýzy kvalitativního charakteru, neboť se jedná spíše o kvantitativní techniku, která je navíc bez zohlednění širších souvislostí spíše nic neříkající.

Na druhou stranu je třeba vyzdvihnout množství zdrojů použitých v práci, včetně anglicky a španělsky psaných textů. Autorce se také podařilo získat několik rozhovorů s diplomatickými představiteli, jež danou práci jednoznačně obohatily. Také struktura práce je logická a formální stránka bez zásadnějších problémů.

Přes výše zmíněné nedostatky se autorce podařilo udržet linii argumentace a naplnit cíle práce. Ačkoliv analýza trpí jistými problematickými momenty, autorka prokázala orientaci v daném tématu, schopnost práce se zdroji a také koherentní postup v rámci zvoleného výzkumného designu.

Práci doporučuji k obhajobě.

Barbora Vališková

Ve Vrchlabí dne 5.8.2021